

Arrest

nr. 317 896 van 4 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 27 april 2022 België binnen en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 8 december 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek en wordt internationale bescherming geweigerd. Verzoeker tekent beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 298 985 van 19 december 2023 vernietigt de Raad deze beslissing.

1.2. Op 8 augustus 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op 3 maart 1981 in Telavi. U verklaart dat toen u vierentwintig of vijfentwintig jaar oud was, de politie u gedurende vier maanden heeft vastgehouden in Ortachala. U werd vastgehouden door een buurman genaamd M. N. die bij de politie werkt en u bedreigde. U bent hier met uw vader een klachtenprocedure voor gestart, ontving hiervoor een vergoeding en er werden tevens politieagenten ontslagen. U hebt tijdens uw leven al op veel verschillende plekken gewoond en diende reeds in Nederland, Frankrijk, Duitsland, Zweden, Zwitserland, Hongarije, Roemenië en Denemarken een verzoek om internationale bescherming in. U woonde sinds 11 januari 2018 terug in Georgië, maar vertrok uit Georgië omdat u te weten kwam dat uw broer u in een psychiatrische instelling wou plaatsen. Op 28 april 2022 diende u uw verzoek om internationale bescherming in België in. U werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 28 september 2022. U was niet aanwezig en diende nadien een ziekteattest van de tandarts in. Vervolgens werd u op 16 november 2022 uitgenodigd voor een tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS. U verklaarde zich onwel te voelen en het onderhoud werd vroegtijdig stopgezet. Op 8 december 2022 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot kennelijke ongegrondheid op basis van de aanwezige gegevens in uw dossier. U tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De beslissing van het CGVS werd op 19 december 2023 vernietigd door de RvV omdat u opnieuw diende te worden gehoord.

Op 27 juni werd u een derde maal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud. U vreest bij terugkeer naar Georgië uw buurman N. Toen u klein was, nodigde N. u en andere kinderen uit de buurt uit en nam hij misbruik van jullie. U vertelde hierover aan uw moeder, waarna jullie naar Rusland verhuisden en daar een tijdlang woonden. In 2005 werd u in Rusland in elkaar geslagen waarna u in coma lag. Hierna vertrok u terug naar Georgië. Rond maart 2005, toen u een paar weken in Georgië was, kwam u iemand tegen waarmee u vroeger in de klas zat. U stapte in zijn auto omdat u dacht dat jullie een rondje ging rijden, maar hij bracht u naar het politiekantoor. U werd zonder uitleg opgesloten in de gevangenis en na drie dagen werd u overgebracht naar de gevangenis van Tbilisi. U werd beschuldigd van beroving, bendevoering en wapenbezit, maar de rechtbank sprak u na een half jaar vrij en u verliet de gevangenis. Daarna verbleef u gedurende lange tijd in Europa en diende een verzoek om internationale bescherming in in verschillende landen. In 2018 kwam uw broer u halen in Frankrijk omdat uw moeder u miste en u keerde terug naar Georgië. Een maand na uw terugkomst in Georgië heeft N. u gezien terwijl u op straat aan het wandelen was en u vanop de eerste verdieping in uw been geschoten. U verbleef hierna thuis en één week à tien dagen later kreeg u bezoek van een ver familielid, die u vroeg om mee te gaan met hem. Hij bracht u naar het politiekantoor, waar de politiechef, de procureur en N. waren. Ze bedreigden u met gevangenisopsluiting indien u klacht zou neerleggen tegen N. U verliet het kantoor en bleef sindsdien jarenlang thuis. Uw broer wou u laten opnemen in een psychiatrische instelling, maar uw moeder had hier geen vertrouwen in en eind april 2022 vertrok u opnieuw uit Georgië richting Europa met de zoon van een vriendin van uw moeder.

Ter staving van uw relaas legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, rijbewijs en medische attesten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw neergelegde medische stukken blijkt immers dat u depressieve en angstige symptomen vertoont. Dit zou een invloed kunnen hebben op uw vermogen om uw relaas op een gestructureerde manier te brengen. Daarnaast zou u lijden aan schizofrenie en psychotisch en paranoïde gedrag vertonen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd er u aan het begin van het persoonlijk onderhoud uitgebreid gevraagd of u zich in staat voelde om het interview af te leggen, waarop u bevestigend antwoordde. Daarnaast werd er u aangegeven dat als u nood had aan een extra pauze tijdens het interview of als het niet meer ging, u het altijd mocht laten weten (CGVS, p.2-3). Tijdens het interview werd er ook meermaals gepeild of het nog steeds lukte voor u (CGVS, p.5, 7 en 8). U verklaarde zelf dat u alles snel wou afronden (CGVS, p.7) en de duur van het persoonlijk onderhoud werd dan ook tot een minimum beperkt, niettegenstaande dat er u steeds voldoende tijd werd gegeven om uw verhaal op uw eigen tempo te brengen. Daarnaast stuurde uw advocaat op 25 juni 2024 een mail met het verzoek om het gehoor in het Russisch te laten doorgaan, waar ook rekening mee werd gehouden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw

verplichtingen. Ook uw advocaat was van mening dat het interview heel goed en sereen was verlopen (CGVS, p.10).

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers een interpersoonlijk conflict, waarbij u een vrees koestert ten aanzien van uw buurman N.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Zo dient er te worden opgemerkt dat u verklaart N. voor de laatste keer te hebben gezien in 2018 tijdens het incident op het politiebureau. Sindsdien heeft u geen problemen meer gehad tot aan uw vertrek eind april 2022 (CGVS, p.8-9). Het feit dat u ongeveer vier jaar in Georgië heeft kunnen verblijven zonder problemen, vormt dan ook een indicatie voor het feit dat u bij terugkeer geen problemen zou ondervinden met deze persoon. Dit geldt des te meer aangezien u vier jaar lang op hetzelfde adres heeft verbleven in Georgië (CGVS, p.5). Als N. het werkelijk op u had gemunt, kan dan ook worden verwacht dat u gedurende deze vier jaar nog problemen had ondervonden, wat niet het geval was.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in en verklaart nooit klacht te hebben ingediend in Georgië voor uw problemen. U verklaart dat N. bij de politie heeft gewerkt. Hij werkt daar echter al niet meer sinds zes à zeven jaar (CGVS, p.9). Bovendien staat het u vrij om eender waar in Georgië klacht in te dienen. Daarnaast heeft u ook nooit een organisatie gecontacteerd of de public defender voor uw problemen in Georgië (CGVS, p.10). Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging hebt ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen.

De door u neergelegd documenten slagen er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. Uw identiteitskaart en rijbewijs attesteren uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. U legde ook verschillende attesten neer waaruit blijkt dat u wordt opgevolgd door een psycholoog en psychiater, zoals u ook zelf verklaart (CGVS, p.3). Er moet echter worden opgemerkt dat, hoewel zeker

begrip wordt opgebracht voor uw situatie, het feit dat u met psychologische problemen kampt er op zich niet toe leidt dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet. Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw psychologische problemen van die aard zijn dat u in de onmogelijkheid zou verkeren om hulp voor uw problemen te krijgen in Georgië indien nodig. Zo verklaart u zelf dat u in Georgië meerdere keren naar de arts bent gegaan met uw moeder. Uw broer wou u laten opnemen in het ziekenhuis, maar uw moeder wou dat niet toelaten en zij zond u richting Europa (CGVS, p.6-7).

Wat betreft uw medische/psychische problemen dient gelet op voorgaande te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht.

Wat betreft de overwegingen van de bestreden beslissing waarin wordt bepaald dat er in zijn hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden, benadrukt verzoeker zijn kwetsbaar psychisch, mentaal en fysisch profiel. In deze merkt hij op dat het opmerkelijk is dat in de eerste beslissing die de commissaris-generaal ten aanzien van hem nam (en die door de Raad werd vernietigd), werd geoordeeld dat er in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden speelden, terwijl het toch om dezelfde persoon, zijnde hemzelf, ging.

Verder is verzoeker het eens met de beoordeling van de verwerende partij waarin zij de tragische ervaringen en problemen wel erkent en voor waar aanneemt, doch meent dat zij niet in relatie kunnen worden gebracht met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève).

Verzoeker is het dan weer niet eens met de overweging van de bestreden beslissing inzake het gegeven dat hij zijn belager niet meer heeft gezien sinds 2018. In deze stelt hij dat de betrokken persoon zijn leven verwoest heeft en nog steeds in Georgië woont. Verder benadrukt hij dat hij sinds 2018 uitsluitend thuis in zijn huis leefde. Luidens het verzoekschrift is verzoekers psychische en fysieke gezondheidssituatie door de angst en isolatie nog verslechterd. Verzoeker voegt hieraan toe dat zijn broer dreigde om hem te laten opnemen in een psychiatrische instelling. Hij vermeldt dit laatste niet met de nadruk op "dreigde", maar met de nadruk op de situatie van onrust en angst die hij beleefde door daar in het huis opgesloten te zitten. Verzoeker meent dat het totaal voorbarig en onterecht is dat de verwerende partij stelt dat zijn vrees niet terecht is naar de toekomst toe omdat hij in de drie tot vier jaren dat hij in Georgië bleef na het incident in 2018 geen nieuwe incidenten meer meemaakte, daar hij gewoon opgesloten leefde. Verzoeker vervolgt zijn betoog door te stellen dat zijn vrees ook in het licht gezien moet worden van de ernstige en voortdurende kwelling en bedreiging die N. – die minstens een aantal overheidspersoneelsleden aan zijn kant had en dus macht over hem had – steeds over hem uitoefende. Hij oppert dat het voor zich spreekt dat zijn angst niet minder is geworden en dat zijn hele leven in het teken staat van de angst voor nieuwe incidenten met N. Verzoeker besluit dat de verwerende partij een puur rationeel en hypothetisch oordeel heeft gevolgd zonder rekening te houden met zijn kwetsbaar fysiek en psychisch profiel en dat zij ook een beoordelingsfout heeft gemaakt door op basis van "een onrealistisch en onleefbaar omgevingsconcept waarbij hij thuis opgesloten zat" te oordelen dat er ook naar de toekomst toe geen risico meer voor hem is.

Wat betreft het gestelde in de bestreden beslissing over nationale bescherming, oppert verzoeker dat is gebleken dat hij bijzonder zwak staat en geen impact heeft op mogelijk en manifest misbruik door overheidsambtenaren. Hij vervolgt dat de redenering van de commissaris-generaal neerkomt op een

stereotiepe opsomming van een aantal argumenten die worden ingeroepen om aan te tonen dat hij in Georgië kan opkomen om zijn rechten te vrijwaren. Volgens verzoeker is het op basis van de elementen in zijn dossier duidelijk dat hij de kennis en weerbaarheid ontbeert om zich bij “deze” instanties te melden en zijn eventuele klachten op te volgen. Hij besluit dat het voorstel van de verwerende partij dan ook niet realistisch is in de gegeven omstandigheden, gelet op zijn profiel. Verzoeker voegt hieraan toe dat “deze” instellingen ook aangetast zijn door corruptie.

Tot slot stelt verzoeker dat hij alle documenten heeft neergelegd en niets heeft achtergehouden, dat hij eerlijk is en dat hij blijk geeft van een enorme kwetsbaarheid, waarvan de oorzaak manifest mede ligt bij het geweld door zijn buurman N. dat hij als kind en later als volwassene onderging. Verder meent hij dat hij nood heeft aan een veilige omgeving, hetgeen niet gegarandeerd kan worden in zijn land van herkomst waar hij steeds geconfronteerd werd (en zal worden) met de mogelijkheid om opnieuw slachtoffer te worden van N.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad om hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus te willen toekennen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat

nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden als volgt overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw neergelegde medische stukken blijkt immers dat u depressieve en angstige symptomen vertoont. Dit zou een invloed kunnen hebben op uw vermogen om uw relaas op een gestructureerde manier te brengen. Daarnaast zou u lijden aan schizofrenie en psychotisch en paranoïde gedrag vertonen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd er u aan het begin van het persoonlijk onderhoud uitgebreid gevraagd of u zich in staat voelde om het interview af te leggen, waarop u bevestigend antwoordde. Daarnaast werd er u aangegeven dat als u nood had aan een extra pauze tijdens het interview of als het niet meer ging, u het altijd mocht laten weten (CGVS, p.2-3). Tijdens het interview werd er ook meermaals gepeild of het nog steeds lukte voor u (CGVS, p.5, 7 en 8). U verklaarde zelf dat u alles snel wou afronden (CGVS, p.7) en de duur van het persoonlijk onderhoud werd dan ook tot een minimum beperkt, niettegenstaande dat er u steeds voldoende tijd werd gegeven om uw verhaal op uw eigen tempo te brengen. Daarnaast stuurde uw advocaat op 25 juni 2024 een mail met het verzoek om het gehoor in het Russisch te laten doorgaan, waar ook rekening mee werd gehouden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Ook uw advocaat was van mening dat het interview heel goed en sereen was verlopen (CGVS, p.10).”

Hieruit volgt dat rekening werd gehouden met verzoekers (psychisch en fysiek) kwetsbaar profiel en dat hem bepaalde steunmaatregelen werden verleend. Overigens geeft verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat het goed is dat zijn kwetsbaarheid wel terecht erkend werd, waarmee hij uitdrukkelijk erkent dat rekening werd gehouden met de bijzondere procedurele nood en akkoord gaat met de verleende steunmaatregelen, minstens toont hij niet aan welke bijkomende steunmaatregelen nog genomen hadden moeten worden en hoe dit de strekking van de bestreden beslissing zou hebben kunnen beïnvloeden.

Waar verzoeker in het verzoekschrift hekelt dat er in de beslissing die de commissaris-generaal op 8 december 2023 ten aanzien van hem nam geoordeeld werd dat er geen bijzondere procedurele noden in zijn hoofde bestonden, merkt de Raad op dat deze beslissing door de Raad werd vernietigd bij arrest nr. 298 985 van 19 december 2023 en bijgevolg uit de rechtsorde verdwenen is. Volledigheidshalve stipt de Raad in deze nog aan dat de voormelde medische attesten op basis waarvan bovenvermelde beoordeling gebaseerd is allen dateren van 2024 en pas door verzoeker werden neergelegd op 26 juni 2024, zijnde na de vernietiging van de beslissing, waarbij besloten werd tot de kennelijke ongegrondheid van zijn beschermingsverzoek.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Georgië, te worden vervolgd door zijn buurman M. N., die bij de Georgische politie gewerkt heeft.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker geen vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet, aannemelijk gemaakt. Vooreerst (i) houden verzoekers problemen geen verband met één van de criteria van het Verdrag van Genève. Verder (ii) vormt het feit dat verzoeker M. N. voor de laatste keer gezien heeft in 2018 en hij sindsdien geen problemen meer heeft gekend tot aan zijn vertrek uit Georgië in april 2022 een indicatie dat hij bij terugkeer geen problemen zou ondervinden met deze persoon. Daarnaast (iii) merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep kan doen op bescherming voorzien in Georgië. Bovendien merkt de commissaris-generaal op dat (v) de door verzoeker neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen. Tot slot (v) oordeelt de commissaris-generaal dat de medische/psychische problemen van verzoeker geen verband houden met de criteria, zoals bepaald bij artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria, vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.3.6.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.6.3. Vooreerst beaamt de Raad de pertinente vaststelling van de bestreden beslissing dat de door verzoeker voorgehouden problemen met M. N. geen verband houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. De beweerde problemen gaan immers terug op een uitsluitend gemeenrechtelijk conflict en hierin kan geen enkele *nexus* met enige vervolgingsgrond, zoals opgenomen in voormeld verdrag, worden ontwaard. Evenmin zijn er aanwijzingen dat verzoeker omwille van een reden gelieerd aan deze criteria niet op bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen. In het verzoekschrift stelt verzoeker uitdrukkelijk met deze overweging akkoord te gaan.

2.3.6.4. Los van het gestelde onder punt 2.3.6.3. van het onderhavig arrest, stelt de Raad – in navolging van de verwerende partij – vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal verklaarde M. N. voor de laatste keer gezien te hebben in 2018 tijdens het incident op het politiebureau en dat hij sindsdien geen problemen meer met hem gekend heeft tot aan zijn vertrek uit Georgië eind april 2022. Het feit dat verzoeker ongeveer vier jaar zonder problemen in Georgië heeft kunnen verblijven, vormt een indicatie voor het feit dat, ondanks dat M. N. nog in Georgië zou wonen, verzoeker bij terugkeer geen problemen zou ondervinden met deze persoon. Indien M. N. het werkelijk nog steeds op verzoeker gemunt had, kan redelijkerwijze aangenomen worden dat verzoeker in die vier jaar nog problemen met hem zou gekend hebben. Dat verzoeker door de ernstige en voortdurende kwelling en bedreiging die M. N. steeds over hem had uitgeoefend (psychisch en fysiek) kwetsbaar is, is betreurenswaardig, maar doet geen afbreuk aan het feit dat hij tijdens de laatste vier jaren waarin hij in Georgië verbleef geen problemen kende met deze persoon, hetgeen wel degelijk vraagtekens plaatst bij de actualiteit van deze vrees. Waar verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat hij in die tijd altijd ondergedoken in zijn huis leefde, merkt de Raad op dat hij het huis minstens wel verliet voor enkele doktersafspraken (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 7). Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker al die tijd op hetzelfde adres bleef wonen. Indien M. N. het werkelijk nog steeds op verzoeker had gemunt, kan aangenomen worden dat, zelfs in zoverre verzoeker in die vier jaar werkelijk zijn huis niet verlaten zou hebben, M. N. hem daar zou gevonden en verder lastiggevallen hebben. In deze wordt – in weerwil tot wat verzoeker in het verzoekschrift lijkt voor te houden – niet vereist dat verzoeker ondergedoken diende of dient te leven in Georgië, maar wordt geoordeeld dat in de door hem geschetste context nog steeds kan verwacht worden dat M. N. hem zou lastiggevallen hebben indien de voorgehouden problemen nog steeds actueel zijn.

2.3.6.5. De Raad stelt verder vast dat verzoeker, nog daargelaten de voorgaande vaststellingen, alleszins niet aannemelijk maakt dat hij voor wat betreft de voorgehouden problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië.

In dit verband wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 11 december 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werpt hier geen ander licht op. Waar hij in het verzoekschrift verwijst naar het bestaan van corruptie binnen de Georgische autoriteiten, onderstreept de Raad dat in voormelde COI Focus van 11 december 2023 terdege wordt erkend dat er sprake is van een "*backslide of democracy*", gelet op de aanhoudende politieke spanningen en het uitblijven van hervormingen van het rechtssysteem en de nog steeds aanwezige corruptie, maar dat er, niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, in het algemeen nog steeds gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij moet aantonen dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming. Hij slaagt hier evenwel niet in.

In deze wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde nooit klacht te hebben ingediend in Georgië voor zijn problemen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 9). Hij gaf als redenen daarvoor tijdens de administratieve procedure aan dat M. N. bij de politie werkt en in het verzoekschrift benadrukt hij dat M. N. daarnaast minstens een aantal overheidspersonen aan zijn kant heeft. Te dezen stelt de Raad vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk aangaf dat M. N. al sinds zo'n zes tot zeven jaar niet meer bij de politie werkt (*ibid.*, p. 9) en dat verzoeker nalaat te preciseren welke overheidspersonen M. N. precies aan zijn kant zou hebben. Verder onderstreept de Raad dat het verzoeker vrij stond, dan wel staat om eender waar in Georgië klacht in te dienen en dat hij geenszins verplicht is dit te doen bij het politiekantoor waar M. N. in het verleden werkzaam zou geweest zijn. Uit de hierboven besproken landeninformatie blijkt verder dat er enkel beïnvloeding mogelijk is van de politie indien hooggeplaatste regeringsafgevaardigden betrokken zijn. Verzoeker maakt dit *in casu* geenszins aannemelijk. Voorts herhaalt de Raad dat het geenszins een wijdverspreide praktijk is dat de politie beïnvloed wordt indien een betrokkene connecties heeft bij de politie. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn geval een uitzonderlijke situatie betreft waarin dit wel het geval zou zijn. Overigens blijkt uit de COI Focus van 11 december 2023 dat in Georgië verschillende instanties bevoegd zijn voor onderzoek naar klachten over leden

van ordediensten en dat burgers voor klachten over de houding van politieagenten terecht kunnen bij de Algemene Inspectie (p. 40-41). Verzoeker slaagt er niet in *in concreto* aannemelijk te maken dat M. N. of diens, niet nader gespecificeerde, overheidscontacten een dermate grote invloed hebben dat zij over het hele land kunnen verhinderen dat verzoeker bescherming krijgt bij de politie. Bovendien kon verzoeker ook een niet-gouvernementele organisatie of de *Public Defender* gecontacteerd hebben, hetgeen hij evenwel naliët te doen (*ibid.*, p. 10).

Waar verzoeker in het verzoekschrift oppert dat hij, omwille van zijn kwetsbaar profiel, de kennis en weerbaarheid ontbeert om zich tot de Georgische autoriteiten te wenden om bescherming te bekomen en pogingen tot het bekomen van bescherming voldoende op te volgen, stelt de Raad vast dat verzoeker over een voldoende sterk netwerk beschikt in Georgië dat hem kan ondersteunen bij het zoeken van bescherming bij de autoriteiten moest dit bij terugkeer naar Georgië nodig zijn. Zo blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn broer in zekere zin over hem waakte, zij het soms op een manier waarin verzoeker (en zijn moeder) zich niet altijd helemaal kon(den) vinden (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 6, 7). Zelfs indien verzoeker meent niet bij zijn broer terecht te kunnen om nationale bescherming in te roepen, blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud duidelijk dat hij een goede band had met zijn moeder, die hem begeleidde toen hij doktersafspraken had, bij wie hij verbleef tijdens zijn laatste verblijf in Georgië en die hem hielp om Georgië te verlaten (*ibid.*, p. 5-6, 7). Dat verzoekers broer het huis van zijn moeder verkocht heeft en haar meenam om in zijn huis te wonen nadat zij verzoeker hielp (andermaal) naar Europa te komen, neemt niet weg dat zij hem zou kunnen ondersteunen in het zoeken van nationale bescherming (*ibid.*, p. 7-8).

Gelet op het voorgaande overtuigt verzoeker niet dat hij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hem gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden. Hij toont aldus niet aan dat in zijn geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat hij daartoe geen toegang zou hebben en hij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.

2.3.6.6. Wat betreft de medische/psychische problemen van verzoeker *an sich*, merkt de Raad op dat dit in principe niet onder de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, ressorteert, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat de door hem aangehaalde medische/psychische problemen in zijn hoofde vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan of op grond van een gebrek aan behandeling vervolging zou riskeren. Evenmin toont hij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. De Raad merkt verder op dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Uit de elementen in het dossier kan niet blijken dat de Georgische autoriteiten verzoeker op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding ontzegden of bij terugkeer zullen ontzeggen, laat staan dat dit hem geweigerd werd omwille van één van de vervolgingsgronden van het Verdrag van Genève. Zo verklaart verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal zelf dat hij in Georgië meerdere keren naar de arts is gegaan met zijn moeder en dat zijn broer hem wou laten opnemen in het ziekenhuis, maar zijn moeder dat niet wou toelaten en hem richting Europa zond (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud d.d. 27 juni 2024, p. 6-7).

Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat verzoeker zich voor wat betreft de beoordeling van de medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zoals ook in de bestreden beslissingen terecht wordt aangehaald.

2.3.6.7. Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

In deze merkt de Raad op dat uit het loutere feit dat verzoeker alle documenten zou hebben voorgelegd en niets zou hebben achtergehouden in het licht van de medewerkingsplicht geenszins afgeleid kan worden dat

zijn verklaringen ook oprecht zijn. Het loutere feit dat stukken worden voorgelegd leidt er niet *ipso facto* toe dat ze ook de waarachtigheid van de verklaringen aantonen.

2.3.6.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

2.3.6.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in zijn hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Georgië.

2.3.7.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

2.3.7.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.7.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt tot slot dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS